

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

«Υπαγε, καί ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοί»

Μια συγκινητική ιστορία μας περιγράφει το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα. Ένας Ρωμαίος αξιωματικός ήλθε να παρακαλέσει τον Κύριο να θερά-πεύσει το δούλο του, «ο παίς μου βέβληται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος» (Ματθ. 8,6). Είναι αξιόλογος και θαυμαστός ο διάλογος που διαμείφθηκε μεταξύ του εκατοντάρχου και του Ιησού. Ας δούμε πιο αναλυτικά τα στοιχεία αυτού του θαύματος.

Το πρόσωπο του εκατοντάρχου

Ο εκατόνταρχος προκειμένου να πλησιάσει το Χριστό κατ' αρχήν έστειλε άλλους: «άπέστειλεν προς αυτόν πρεσβυτέρους των Ιουδαίων» (Λουκ. 7,3). Μετά αφού άνοιξε κάπως το δρόμο για να πλησιάσει τον Ιησού, πήγε κι ο ίδιος προσωπικά να Τον συναντήσει (Ματθ. 8,5). Αυτό δείχνει πώς είχε πάρει στα σοβαρά την υπόθεση της θεραπείας του δούλου του. Αξίζει να σημειωθεί πώς δεν ενδιαφερόταν για κάποιο συγγενή του, αλλά για το δούλο του. Είναι δε γνωστό ποση μηδαμινή αξία είχαν οι δούλοι την εποχή εκείνη. Ο Ρωμαίος αξιωματικός είχε βαθιά πίστη στο πρόσωπο του Χριστού. Αυτήν την πίστη ήθελε να αποκαλύψει ο Θεάνθρωπος. Χωρίς να του το ζητήσει ο έκα-τόνταρχος, ο Χριστός ζήτησε να πάει στο σπίτι του. Ο Ζιγαβηνός σημειώνει πως ο Κύριος «ηθέλησε την πολλήν αυτού πίστιν έκκαλυφθήναι καί τοίς άκολουθούσιν», δηλ. ήθελε την πολλή του πίστη να την αποκαλύψει και στους μα-θητές πού Τον ακολουθούσαν. Δε θαύμασε μόνο την πίστη του ο Κύριος, αλλά την πρόβαλλε για να τον μιμηθούν κι άλλοι. Ήθελε ακόμη ο Κύριος να ταπεινώσει και τους Ιουδαίους που άλαζονευόντουσαν πως κατάγονται από τον Αβραάμ, ενώ παράλληλα ήθελε να δώσει θάρρος στους εθνικούς για να Τον πλησιάσουν και να σωθούν. Επίσης ή παρατήρηση του αξιωματικού πως μπορεί να κάνει το δούλο του καλά χωρίς να πάει στην οικία του δείχνει την μεγάλη του εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του Κυρίου, και όπως λέγει ένας αρχαίος συγγραφέυς, «καί ζωής καί θανάτου είχεν ο έκατόνταρχος τον Ίησούν εξουσιαστήν»

Η συμπεριφορά του Χριστού

Παντού ο Κύριος άκολουθούσε την προαίρεση των αιτουμένων άπ' Εκείνον κάτι. Μέσα στα κείμενα των Ευαγγελίων δεν Τον βλέπουμε να πίκρανε ποτέ άνθρωπο. Όποιος πλησίαζε τον Ιησού, πάντοτε έφευγε ωφελημέ-νος. Αρκετές φορές πραγματοποιούσε καί τις απλές επιθυμίες των ανθρώ-πων πού πήγαιναν κοντά Του, για να ωφεληθούν. Π.χ. ήθελε ή αιμορροούσα γυναίκα να πιάσει το ρούχο Του και να γίνει καλά. Με τον τρόπο αυτό της έδω-σε τη θεραπεία της. Στην περίπτωση του εκατοντάρχου όμως ξεπέρασε κάθε όριο φιλανθρωπίας. Όχι μόνον ήθελε να τον θεραπεύσει, αλλά προθυμοποιήθηκε να πάει καί στο σπίτι του, για να δει από κοντά τον άρρωστο δούλο. Όλα αυτά τα έκανε για να φανεί ή πίστη κι ή αρετή των ανθρώπων πού Του ζητούσαν κάτι. Εδώ για να λάμψει ή πίστη του εκατοντάρχου. Ο Χριστός είναι εύμηχανος και έχει ποικίλα φάρμακα για τη σωτηρία μας. Πράγματι μέσα στην ψυχή του αξιωματικού είδε να υπάρχει ο πλούτος της πίστεως, γι' αυτό και συγκατέβη και ταπεινώθηκε ο Κύριος και είπε πως επιθυμεί να πάει στο σπίτι του να δει κι από κοντά τον άρρωστο δούλο.

Η δύναμη της πίστεως

Ο πιστός χριστιανός είναι βέβαιος πως και το μεγαλύτερο εμπόδιο στον πνευματικό του αγώνα θα εξαφανισθεί, έφ' όσον έχει σύμμαχο το Θεό. Ο πι-στός χριστιανός δεν είναι ευκολόπιστος, αλλ' ούτε και άπιστος. Είναι πιστός. Η πίστη, η αγάπη και οι λοιπές

αρετές είναι βιώματα ασυγκρίτως ανωτέρα από τα θαύματα. Ἡ πίστη δεν είναι πολυπραγμοσύνη. Ὁ ἴδιος ὁ Λυτρωτής Κύριος μας διαβεβαίωσε· «αμήν γὰρ λέγω ὑμῖν, εἰάν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ μετάβηθι ἐντεύθεν ἐκεῖ, καί μεταβήσεται καί οὐδέν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν» (Ματθ. 17,20). Ἡ πίστη καὶ βουνά μετακινεῖ ἀκόμη καί μπροστά της εξαφανίζονται ὅλα τα ἐμπόδια. Ὁ πιστός δεν εἶναι ἀπλῶς πι-στός, ἀλλὰ βεβαιόπιστος, δηλ. ἔχει ἀκλόνητη ἐμπιστοσύνη στο πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας γιὰ τον εαυτό του καὶ γιὰ την πορεία της ζωῆς του. Ὅλα τα ἀναθέ-τει σ' Αὐτόν. Το δικό μας χρέος εἶναι νὰ ἔχουμε πίστη ζωντανή, χωρὶς ἀμφιβολίες, γεμάτη ἀπὸ βεβαιότητα γιὰ το Θεό καὶ με την ἐλπίδα πῶς δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ σ' ὅλα τα συμβάντα της ζωῆς μας.

Ἀρχιμ. Ἰ. Δ. Φ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η 5-13)

Ἡ δύναμη της πίστεως τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ, προσήλθεν αὐτῷ Ἐκατόνταρχος, παρακαλὼν αὐτόν, καὶ λέγων Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἐκατόνταρχος ἔφη Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ την στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ μόνον εἶπε λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμὶ ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας' καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τούτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δε ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθούσιν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. Λέγω δε ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν οἱ δε υἱοὶ της βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος το ἐξώτερον ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς των οδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἐκατοντάρχῳ, Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπῆς

Εκείνο τον καιρό, όταν εισήλθε ὁ Ἰησοῦς στην Καπερναοῦμ, ἦλθε πρὸς αὐτόν ἕνας ἑκατόνταρχος, ὁ ὅποιος τον παρακαλοῦσε καὶ του ἔλεγε: «Κύριε, ὁ δούλος μου εἶναι κατάκοιτος στο σπίτι, παράλυτος, καὶ υποφέρει τρομερά». Ὁ Ἰησοῦς του λέγει: «Εγὼ θα ἔλθω καὶ θα τον θεραπεύσω». Ἀποκρίθηκε ὁ ἑκα-τόνταρχος: «Κύριε, δεν εἶμαι ἄξιος γιὰ νὰ μπεις κάτω ἀπὸ τὴ στέγη μου, ἀλλὰ μόνον πες ἕνα λόγο καὶ θα θεραπευθεῖ ὁ δούλος μου. Διότι καὶ ἐγὼ, πού εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος ὑπὸ την ἐξουσία ἄλλων, ἔχω ὑπὸ τίς διαταγές μου στρατιώτες καὶ λέγω σε τούτον «Πήγαινε», καὶ πηγαίνει, καὶ στον ἄλλον «Ἐλα», καὶ ἔρχεται, καὶ στο δούλο μου, "Κάνε τούτο" καὶ το κάνει». Ὄταν ἀκουσε αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς, θαύμασε καὶ εἶπε σ' ἐκείνους πού τον ἀκολουθούσαν: «Σας βεβαιῶνῶ ὅτι οὔτε στους Ἰσραηλίτες δεν βρήκα τόση μεγάλη πίστη. Σας λέγω, ὅτι πολλοὶ θα ἔλθουν ἀπὸ την Ἀνατολή καὶ τὴ Δύση καὶ θα καθίσουν στο τραπέζι μαζί με τον Ἀβραάμ καὶ τον Ἰσαάκ καὶ τον Ἰακώβ στη βασιλεία των οὐρανῶν, ἐνῶ τα παιδιά της βασιλείας θα ριφθῶν ἐξω στο σκοτάδι. Ἐκεῖ θα εἶναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρίξι-μο των δοντιῶν». Καὶ εἶπε ὁ Ἰησοῦς στον ἑκατόνταρχο: «Πήγαινε καὶ ἂς σου γίνῃ ὅπως πίστεψες». Καὶ θεραπεύθηκε ὁ δούλος κατὰ την ὥρα ἐκείνη.